

Het is en blijft gevaarlijk paddenstoelen te eten. — Naar aanleiding van het vergiftigingsgeval in Den Haag kan ik twee gevallen mededeelen, die ik onder mijn bekenden heb gehad in korten tijd. Een dame te Amsterdam, Mevr. B., en een andere, Mevr. L. te Bussum, zijn door 't gebruiken van champignons ernstig ongesteld geworden en dit niet door eigen onkundig zoeken, maar door gekochte. Waarom toch die sterke propaganda voor dit gevaarlijk goedje? Wij hebben ze niet noodig.

Ik zie niet in, dat, nu wij in ons land zoovele uitnemende groentensoorten kweeken, iets moeten gebruiken, waaraan gevaar verbonden is. In 't buitenland waar de groenten schaarscher en van minder kwaliteit zijn, zocht men naar een surrogaat. Daar ziet men ook geheel andere planten als groenten, die wij hier met minachting voorbij gaan.

In ons land kan de armste nog goede groenten bekomen, wat in vele streken van Duitschland b.v. niet altijd 't geval is, en door slechtere bodem en door hooge inkomende rechten.

In België eet men het lof van de koolraap, een soort beetwortel e. a. Dat men in zulke landen wat maar eenigszins eetbaar is, ook eet, laat zich begrijpen; maar waarom zich hier aan een gevaar (en geen denkebeeldig gevaar) bloot te stellen? Er behoort groote geoefendheid in, goede van schadelijke zwammen te onderscheiden, en die geoefendheid krijgt men zoo in eens niet te pakken, vooral geen stedelingen, die weinig buiten verkeerden. Ik zou mijzelf en de mijnen er niet gaarne aan wagen. Men zij toch voorzichtig. LEON. A. SPRINGER.

Niet als groente, maar als surrogaat van vleesch zijn paddenstoelen van groote waarde. H.

Een gerande Watertor, die gekookte doperwten eet! — Dit nooit vertoond vegetarisch wonder is in het bezit van den Heer H. G. H., te Zuidland. Aquariumhouders kunnen eens proeven nemen, hoever zulke uitzonderingen regel zijn. De schil van de erwten moet vooraf stukgeknepen worden. H.

De Kleine Hagedis. — Weer is eens een exemplaar van de Kleine Hagedis aan de Ringdijk te Amsterdam gevonden, nu door J. Mettau Jr. te Amsterdam. Het diertje dat daar waarschijnlijk met zand uit Hilversum is ingevoerd, houdt er stand of wordt telkens opnieuw aangevoerd. Ik denk het eerste. Het terrein bij den Zeeburgerdijk is bijzonder geschikt voor deze *Lacerta vivipara*, de Levendbarende of Kleine Hagedis, zand en moeras bijeen. Ook de ringslang is er nog lang niet uitgeroeid. H.

De Natuuronderzoeker, Maandblad der L. N. De Heer J. A. C. Voorhoeve, Voorschoterlaan 72, Rotterdam, zond ons een nummer van dit getypte blaadje, grootendeels door, en voor zeer jeugdige natuurvrienden geschreven, meest over hun eigen ervaringen. Het is een streven dat onze volle sympathie heeft en inderdaad nut kan stichten. Wie te Rotterdam er kennis mee wil maken schrijfe aan het genoemde adres. H.

Een Bremraap op Tuin-geranium. — De Heer H. J. A. H. Vermeulen te Beek bij Zevenaar zond mij een bremraap groeiende op een *Pelargonium*. De soort kan ik niet anders bepalen dan als de Kleine Bremraap (*Orobancha minor*), die volgens onze flora's niet anders voorkomt dan op klaver en enkele andere Vlinderbloemige planten. Alleen Wagner Deutsche Flora zegt: ook op andere planten. H.

Hierbij zend ik u een paar exemplaren van *Cynosurus cristatus* var. *vivipara* Will R. Ik vond ze in een weiland onder Schoten in talrijke exemplaren. Er wordt melding van gemaakt door Dr. G. Hegi (Ill. Flora van Mittel-Europa, 1ste deel, bl. 297).

LEON. A. SPRINGER.

Salamanders. — Ik wou u eens wat vragen. We waren laatst op de Meent salamanders en andere slootdieren aan het vangen. Mijn vriendje ving toen een salamander, die er heelmaal anders uitziet wat kleur betref en ook een anderen vorm had. Zijne pooten waren ook veel dikker dan die van de andere salamanders. Mijn vriendje heeft hem ook nooit met kieuwen gezien, hij heeft hem nu ongeveer een week. — Hier volgt een volledige beschrijving van het diertje.

Het is ongeveer 6 centimeter lang en maakt een *veel* lichter en indruk dan de andere salamanders, het is *groen*-bruinachtig. Het is op zijn rugje lichter dan aan zijne zijden. Aan zijne zijden heeft het *kleine*, zwarte stipjes, ook aan de zijkanten van zijn staart. De zijkanten zijn van de rug gescheiden door een aan weerszijden goed zichtbaar zwart streepje. De onderste onderzijde van het dier is mooi donker-oranje met zwarte stipjes. Die oranje streep is vrij breed. Zijne onderzijden zijn wit-roodachtig. Het beestje heeft een soort weefselfje

tusschen zijne achterpooten en de oorsprong van zijn staart, ik *denk* dat het zijn afgestroopt velletje is. Jan vindt ook, dat het salamandertje langzamerhand lichter is geworden. Misschien komt dat door het velletje afstropen.

Kunt u mij misschien ook zeggen wat het voor een diertje is? Misschien is het wel zeldzaam. Het diertje maakt het best. Ik heb al gehoord, dat het geen Alpen-salamander is.

Eerst wou het salamandertje telkens zijn kom ontvluchten maar nu is hij er heelemaal gewend en blijft er rustig in. Hij zwemt ook altijd vlak langs den bodem. Ik heb hem nooit hooger op zien zwemmen, zooals de andere salamanders doen.

Bussum.

WILMA NEPVEU.

Het is stellig en zeker een jonge kleine-salamander.

H.

Dubbele boterbloem. — 2de Pinksterdag. Wij waren er al vroeg op uitgetogen, om vóór dat de bende dagjesmensen kwam, vóór dat de eiken een eigenaardig grijs waas zouden vertoonen, buiten te zijn. 't Was drukkend heet dien dag en we hadden ons dan ook niet moegeloopen, eigenlijk niets anders gedaan dan naar de lucht liggen kijken, als we tenminste onze oogen niet dicht hadden. Alles met plan tegen 3 uur, als drukte en hitte wat kalmeerden het duin in te trekken.

Juist tegen 3 uur begint 't te rommelen en plotseling zien wij ons blauwe dak veranderd in een pikzwarte donderwolk. Hiermee verandert ook ons plan en wij trekken hals over kop naar huis. D w. z. wij fietsen holder de bolder over de begroeide duinpaadjes van Mariënduin. Wij moeten even afstappen, om een hek open te doen. 't Regent nog niet. Voor 't hek bloeit een prachtig bed *Ranunculus bulbosus*; een massa witte *Cerastium* klokjes doen er heel goed tusschen.

Ineens doen we allebei heel gek; wij gooien de fietsen neer en hurken gelijktijdig bij een volkomen dubbel boterbloempje.

De bui schijnt vergeten. Zoo iets hebben we ook nog nooit gezien. Een paar bloemblaadjes meer als 't normale aantal is niets bijzonders bij boterbloemen, maar zoo'n volkomen dubbele, in 't wild, temidden van heel normale exemplaren, en geen spoor meer van meeldraden of vruchtbeginselen; onze mislukte dag werd nog goed. Twee planten staan er, 4 bloemen dubbel en de knoppen lijken 't ook te zullen worden. Wij kieken ze haastig, jammer genoeg zonder geel filter. De plantjes worden nog meegenomen, en dan breekt plotseling de bui los. Den volgende dag hebben we hem thuis overgenomen met geel filter; 't resultaat is veel beter zooals uit de foto blijkt.

Wil men zoo vriendelijk zijn ons, via de redactie, bij eventueele vondsten een levend exemplaar op te zenden?

Haarlem.

J. en W.

Merkwaardig instinct eener spin. — Toen ik dezer dagen op een schoonen herfstmorgen in mijn tuintje liep, een sigaar opstak, en de lucifer achteloos wegwierp, kwam deze toevallig terecht in een horizontaal geweven spinneweb. Dadelijk zag ik een groote spin, die zich onder de bladeren van een heester verscholen hield, voor den dag komen. Zij liep haastig naar de lucifer, scheen zich even te bezinnen, ten einde de situatie van het houtje op te nemen, en schoof en draaide het voorwerp harer onrust heen en weer, tot het eene eind boven een tamelijk groote opening tusschen de draden was gekomen. Daarop haastte de spin zich langs andere draden naar het andere eind van de lucifer, werkte dit naar boven en schoof meteen het houtje zóóver vooruit, tot het, gehoorzaam aan de wet der zwaartekracht, in verticale richting op den grond viel. De spin verschool zich hierop weer, alsof er niets gebeurd was.

Ik nam nu een tweede lucifer, en precies op dezelfde wijze werd het stokje uit het web verwijderd, herhaalde toen de proef ten derden male, en wederom werd hetzelfde systeem nauwkeurig gevolgd.

Het verwijderen der lucifer was 't werk van eenige seconden, den laatsten keer duurde het iets langer, daar het houtje toen terecht kwam in het dicht geweven gedeelte van het web en dus eerst naar den kant gewerkt moest worden.

Voorwaar, een merkwaardig voorbeeld van dierlijk instinct!

Arnhem.

J. G. ZIJLSTRA.